

stavki brez nazoril se zde sicer duhoviti, a so končno za učenca le — fraze, ki slepe in zavajajo. Učenec si ne ustvari sam sodbe. III. Pisal sem o Slovincih, ne o sebi. Hotel sem Hrvatom pokazati objektivno stanje slovenske književnosti, ne pa svoje osebnosti. IV. Popolnoma neopravičena je trditev,

Baron Beck,

novi avstrijski ministrski predsednik.

češ da govorim samo o tistih pojavih književnostnih, pri katerih sem sotrudnik. Nikdo še doslej „Dom in Svetu“ ni posvetil toliko pozornosti. Le Medveda bi mi mogel kdo očitati; toda lirike sploh nisem obdelal natančneje; samo Zupančiča kot najsilnejši lirični pojav sem označil obširneje. V. Aškerčev vnanje slovanstvo sem naglasil dovolj jasno — tudi Meškovo mehkočutnost, oziroma ponavljanje njegovih motivov — pravtako Cankarjevo novo smer itd. itd. Gospod ocenjevalec je očitno čisto površno pregledal moj spis, ki je končno dosle vendar le edini izcrpni opis najnovejše slovenske književnosti. Za Hrvate sem pisal in vpraša se, jeli sem jih zadovoljil. Iz lastnega nagiba, iz popolnoma lastne inicijative mi je pisal odlični Hrvat, brž ko je prečital moj ocr, tako-le: „Vaš ocr — to je thesaurus, a na tako malem prostoru! Ta tako lepo, tako vedro, tako pravedno, s tolikom ljubavlju... Žao mi je, što sam napisao ove rieči, jer je to premalo — čini se kao kompliment!... Reči ću radje prosto: ja sam prezadovoljan, zadivljen!“ Smoter sem dosegel (prim. tudi „Hrvatska Misao“ v enem izmed prvih zvezkov tega leta) — učenci so me razumeli. Duhovit se z deti, to je lahko in marsikomu prijetno; dobro naučiti, to pa je težko. Učitelj ni avtokrat niti absoluten dogmatičar niti docent, a docent bi moral biti učitelj.

Dr. Fr. Ilešič.

Pripomba. Gospod dr. Ilešič si je gotovo izbral pravo pot, da se je obrnil naravnost do nas,

da nam ni treba polemizirati z drugimi listi, kar ni po našem okusu. A kdor pazno prečita njegove pripomnje, bo izprevidel, da je naša mila in obzirna sodba bila le opravičena. Jaz sem natančno prečital njegov „Ocr“ in moram zopet reči, da je pristranski. Saj dr. Ilešič sam priznava, da je izmed lirikov „obdelal natančneje“ samo Zupančiča, a Medveda je prezrl. Tako je delal tudi z drugimi. Ako je hotel g. profesor Hrvatom pokazati „objektivno stanje slovenske književnosti“ in podati „izcrpni opis“, bi moral ne glede na struje pokazati vse književne pojave enakomerno. Pedagoške metode pač ne zahtevamo od takih spisov. Nam ni ležeče na tem, ali posvečuje kak kritik „Dom in Svetu“ kot listu pozornost, ker ga pozna naše občinstvo iz lastnega čitanja in ker nas uči izkušnja, da se z reklamnimi sredstvi obrača ponavadi pozornost na pojave, ki sami v sebi nimajo dovolj književne sile; — a ideje, ki jih list zastopa in osebe, ki s svojimi proizvodi po našem listu bogate slovensko književnost, se ne smejo prezirati, ne da bi mi svoje pero zastavili zanje.

Dr. E. Lampe.

☪

Prelat dr. Janez Kulavic, stolni prošt ljubljanski, je umrl prošli mesec, star 66 let. Pokojnik je bil nekaj časa ravnatelj „Avgustineja“ na Dunaju in potem mnogo let vodja ljubljanskega duhovskega semenišča. Sam visoko izobražen ne le v bogoslovnih, ampak tudi v drugih vedah, ima mnogo za-

Dr. Jan. Ev. Kulavic.

slug za znanstveni napredek ljubljanskega bogoslovnega učilišča. Mlajši pisatelji duhovskega stanu bodo ohranili vsikdar v spominu markantno osebnost tega moža, ki je bil strog do skrajnosti, pa tudi mil in dobrotljiv do mladih talentov, ki so se razvijali pod njegovim vodstvom.

